

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010844
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714010844.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Miroslavom Mazúchom na hlavnom pojednávaní
14. 04. 2015 v Martine takto

rozhodol:

Obžalovaný
P. F., nar. XX.XX.XXXX Q. Ž., trvale bytom X., J.. T.
M. Č.. XXXX/XX, okres P.,

uznáva sa za vinného, že

ako otec mal. syna P. O., A.. XX.XX.XXXX, v súčasnosti študenta gymnázia, J.. O. XXXX, F., ku ktorému má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovení zákona o rodine a určenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin z 7.5.2013, sp.zn. 21P/15/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2013, sp. zn. 8CoP/80/2013, právoplatným 18.10.2013 a vykonateľným 16.11.2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin z 25.6.2014, sp.zn. 16P/89/2013, potvrdený uznesením Krajského súdu v Žiline z 10.9.2014, sp.zn. 9CoP/82/2014, právoplatným 22.9.2014, ktorým bol návrh obžalovaného na zníženie výživného zamietnutý tak, že je povinný prispievať na syna výživné sumou 125 Eur mesačne od 18.01.2012 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., J.. O. XX, ktorej bol syn zverený do výchovy a opatery, pričom si túto vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca január 2014 doposiaľ, obžalovaný v sledovanom období až doposiaľ nebol a nie je poberateľ dávky v hmotnej núdzi, o ktorú ani nepožiadaval, je nezamestnaný, od 03.06.2010 do 31.12.2014 bol evidovaný na ÚPSVaR Martin ako uchádzač o zamestnanie, od 1.1.2015 je na dobu určitú do 30.9.2015 zamestnaný v obci Sučany, pričom v januári 2015 mu bolo vyplatené 171,09 Eura a vo februári 2015 mu bolo vyplatené 64,50 Eura, do 2.6.2010 pracoval u zamestnávateľa T. Q.O., F. T. S. O., ako strojník, s priemerným čistým mesačným príjmom 401,50 Euro, od ktorého však dobrovoľne odišiel, pretože mal vo výhľade výhodnejšie zamestnanie u P. T. - P. Y. S.Y., kde sa však nezamestnal, od vtedy bol nezamestnaný až do 31.12.2014, je vlastníkom rodinného domu súpisného čísla XXXX, postaveného na parcele č. XXX/XX - list vlastníctva č. XXXX, a motorového osobného vozidla Škoda, EVČ: P. XXX W., napriek tomu od januára 2014 až doposiaľ na výživnom k rukám matky nezaplatil žiadne finančné prostriedky a výživné neplatí ani vo výške 30% sumy životného minima podľa § 62 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, čím na výživnom dlhuje k rukám matky P. O., A.. XX.X.XXXX, W. X., J.. O. Č.. XX za obdobie od januára 2014 doposiaľ sumu 406,95 Eura, obžalovaný sa skutku dopustil, hoci bol za taký čin - zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Martin pod sp. zn. 3T/184/2013 zo dňa 17.12.2013, právoplatným 08.01.2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, teda do 9.7.2015,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 1, 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 11.6.2014 obžalobu na P. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal v podstate dopustiť nezaplatením výživného vo výške 125,- € mesačne na mal. syna P. O., A.. XX.X.XXXX k rukám matky P. O., A.. XX.X.XXXX za časové obdobie od januára 2014 do podania obžaloby napriek tomu, že už bol za taký čin uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 17.12.2013, sp.zn. 3T/184/2013, právoplatným 8.1.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. F., svedkyne P. O., prečítaním listinných dôkazov, najmä rodného listu, potvrdenia o návšteve školy, správ úradu práce sociálnych vecí a rodiny, sociálnej poisťovne, daňového úradu, pracovnej zmluvy a pripojených spisov Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/184/2013, 16P/89/2013, 20P/338/2008 a 21P/15/2012.

Obžalovaný v prípravnom konaní, zhodne ako na hlavnom pojednávaní vypovedal, že výživné na syna P. neplatí od januára 2014. Má vedomosť o tom, že bol odsúdený pre neplatenie výživného trestným rozkazom Okresného súdu Martin, ktorý nadobudol právoplatnosť v januári 2014. Podľa súdneho rozhodnutia má platiť výživné 125,- € mesačne k rukám matky svojho syna P. O. do 15-teho dňa v mesiaci vopred. K dôvodom neplatenia výživného vypovedal, že ho neplatí pre to, že lebo je nezamestnaný, ale nepoberá podporu v nezamestnanosti, iba je evidovaný. Taktiež nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Niekedy si brigádniccky privyrába pre známych a mesačne zarobí okolo 50,- €. Prácu si hľadá v rôznych firmách, ale každý zamestnávateľ ho chce prijať iba na dohodu a za nízku mzdu, prípadne mu oznámia, že potrebujú mladších pracovníkov. Jeho posledný trvalý pracovný pomer bol od 1.5.2008 do 2.6.2010 u T. Q.. V roku 2010 z práce odišiel, lebo mal lepšiu ponuku pracovať na diaľniciach, ale výstavba sa v roku 2010 pozastavila a tak zostal bez práce. Neskôr mal uzavretú dohodu o vykonaní práce od 27.7.2011 do 31.12.2011 u F. X., u ktorého zarobil 120,- € až 130,- € mesačne. Potom už u neho nepracoval, lebo mu skončila dohoda. Od obdobia 3.6.2010 je teda stále evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, ale podporu dostával iba pol roka, teda do 2.12.2010. Nie je vážne chorý, ani netrpí žiadnym zdravotným postihnutím. K vzťahu so synom vypovedal, že sa s ním nestretáva, lebo má s ním zákaz styku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní doplnil svoju výpoveď a uviedol, že od januára 2014 až doteraz nezaplatil na výživnom na syna P. žiadnu finančnú čiastku. Od 1.1.2015 sa zamestnal na Obecnom úrade v Sučanoch a podpísal pracovnú zmluvu na deväť mesiacov. Vo februári 2015 mal mzdu 60,- €, pretože bol práceneschopný a v marci 2015 ešte nedostal žiadne finančné prostriedky. V priebehu roku 2014 nikde nepracoval. O prácu sa však uchádzal. K majetkovým pomerom vypovedal, že je majiteľom starej Škody Rapid a vlastníkom domu v X., v ktorom býva. Bankový účet má zablokovaný exekútorom, pretože pani O. sa domáha dlžného výživného. Žije s priateľkou L. H., ktorá pracuje ako čašníčka v reštaurácii a mesačne zarába okolo 400,- €. Obžalovaný ďalej vypovedal, že podal aj návrh na zníženie výživného, ale návrh okresný súd i krajský súd zamietol.

Svedkyňa P. O. vypovedala, že obžalovaný od januára 2014 vôbec neplatí výživné na svojho syna, hoci bol už pre obdobný čin odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody. Obžalovaný má výživné platiť na základe rozhodnutia Okresného súdu Martin aj Krajského súdu v Žiline po 125,- € mesačne. Obžalovaný môže výživné platiť, pretože nie je invalid, môže pracovať a podľa jej vedomostí si privyrába

príležitostnou prácou. Syn študuje na gymnáziu, dobre sa učí a hrá hokej. Na syna poberá náhradné výživné okolo 100,- € a nezaplateného výživného sa domáha aj cez exekúciu, ktorá však nebola úspešná. Svedkyňa uviedla, že pracuje a jej mesačný príjem je asi 460,- €. Z toho synovi necháva na účte 150,- € mesačne. Svedkyňa ďalej vypovedala, že obžalovaný sa domáhal zníženia výživného, ale jeho návrhy boli právoplatne zamietnuté. Ku dňu hlavného pojednávania 18.3.2015 dlhuje nezaplatené výživné 125,- € za 15 mesiacov, čo je spolu 1.875,- €, ale obžalovaný neplatí ani splátky, ktorými mal uhrádzať zameškané výživné a nezaplatil ani predchádzajúce obdobia, za ktoré už bol odsúdený. Podľa jej názoru obžalovaný, ktorý neplatí výživné dlhodobo, má kvalifikáciu vodiča, môže sa zamestnať, ale nechce sa zamestnať cielene, aby nemusel platiť výživné. V prípade, že predkladá nejaké potvrdenia, že sa niekde zaujímal o prácu, tak mu ho dávajú iba jeho kamaráti. Mohol by pracovať a nájsť si prácu, aby platil výživné, ako to má určené. Pozerela si totiž portál Profesia a našla tam veľmi veľa ponúk pre vodičov. Podľa výpovede svedkyne P. O. neplatenie výživného nemalo na jej syna žiadny vplyv, pretože sa o neho riadne starala.

Rodným listom P. O. je preukázané, že obžalovaný P. F. je jeho otcom. P. O. bol v školskom roku 2013/2014 žiakom ZŠ s MŠ na Ul. Gorkého v Martine a v roku 2014/2015 je študentom I. ročníka Gymnázia v Poprade. Podľa posledného civilnoprávneho rozhodnutia bol návrh obžalovaného P. F. rozsudkom Okresného súdu Martin z 25.6.2014, sp.zn. 16P/89/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 10.9.2014, sp.zn. 9CoP/82/2014, právoplatným 8.10.2014 zamietnutý. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd uviedol, že obžalovaný žiadal znížiť výživné na mal. syna z dôvodu, že je nezamestnaný. Aj keď otec je nezamestnaný už 3.6.2010 súd mal za to, že vzhľadom na jeho kvalifikáciu ako šoféra a prax na strojných mechanizmoch vykonávajúcich pozemné práce je schopný nájsť si vhodné zamestnanie. Situácia na trhu práce a vyšší vek nie sú dôvodom, aby si za štyri roky nenašiel vhodné zamestnanie. Obžalovanému v hľadaní práce nebránia žiadne zdravotné dôvody. Obžalovaný pritom sám uviedol, že je zdravý. Maloletý syn hrá aktívne hokej, čím sú jeho výdavky zvýšené. Znížením výživného by táto aktívna športová činnosť mohla byť ohrozená, čo nie je na prospech maloletého. Naopak, je v záujme maloletého túto činnosť podporovať. Súd tak zamietol návrh na zníženie výživného, ktoré bolo naposledy určené vo výške 125,- € mesačne rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.9.2013, č.k. 8CoP/80/2013 - 153, právoplatným 18.10.2013 a vykonateľným 16.11.2013.

Prečítaním pripojeného spisu Okresného súdu Martin je preukázané, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo 17.12.2013, č.k. 3T/184/2013 - 124, doručeným mu do vlastných rúk s účinkami vyhláseného rozsudku 30.12.2013, právoplatným 8.1.2014, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov /neplatenie výživného od decembra 2011 do decembra 2013 s celkovým dlhom 2.392,58 €/). Podľa oznámenia ÚPSVaR Martin z 20.1.2015 bol obžalovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 3.6.2010 do 31.12.2014. Úrad tiež oznámil, že obžalovaný nie je evidovaný ako poberateľ dávky sociálnej pomoci, peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, štátnych sociálnych dávok a nepodal ani žiadosť o priznanie pomoci v hmotnej núdzi. Obžalovaný za roky 2012 a 2013 nepodal daňové priznanie k dani z príjmu fyzickej osoby. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Martin obžalovaný od 1.1.2013 dávky sociálneho poistenia nepoberá a naposledy bol zamestnaný na dohodu u F. X. v období od 27.7.2011 do 31.12.2011. Podľa doplneného oznámenia sociálnej poisťovne z 29.1.2015 obžalovaný od 1.1.2014 do 31.12.2014 nebol evidovaný v registri poistencov, ale od 1.1.2015 je evidovaný s pravidelným príjmom u zamestnávateľa Obce Sučany. Obžalovaný dňa 22.12.2014 uzatvoril pracovnú zmluvu s Obcou Sučany s nástupom práce od 1.1.2015, s pracovnou dobou 37,5 hodiny týždenne, s určitou pracovnou zmluvou do 30.9.2015. Podľa oznámenia obce Sučany bolo obžalovanému vyplatené za január 171,09,- € a za február 64,5,- €, pretože bol práceneschopný od 2.2.2015 do 28.2.2015. Obžalovaný bol schopný práce od 1.3.2015.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo nepochybné preukázané, že obžalovaný P. F. neplatí výživné na svojho syna P. O. vo výške 125,- € mesačne podľa civilnoprávných rozhodnutí. Obžalovaný bol priebehu roku 2014 nezamestnaný a nepoberal podporu v nezamestnanosti, ani sociálne dávky. Od 1.1.2015 sa zamestnal v obci Sučany. Prečítanými listinami je preukázané, že obžalovaný v júni 2010 dobrovoľne skončil pracovný pomer u zamestnávateľa T. Q. - F. T. S. O., kde pracoval ako strojník od 1.5.2008 s priemerným čistým mesačným príjmom 401,50 € z dôvodu, ako to sám vypovedal, lebo mal sľúbené výhodnejšie zamestnanie (č. I. 49 spisu, pripojený spis 16P/89/2013). Obžalovaný sa po tomto čase už nezamestnal na trvalý pracovný pomer a pracoval iba na dohody s nižším príjmom. V konaní je teda preukázané, že obžalovaný sa sám a dobrovoľne

vzdal zamestnania, v ktorom dosahoval určitý, aj keď nízky príjem umožňujúci mu platenie výživného. Obžalovaný sa tohto zamestnania vzdal bez dôležitého dôvodu napriek tomu, že mal nepochybne vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti (R 22/1992). Podľa oznámenia ÚPSVaR obžalovaný o dávky a príspevky v hmotnej núdzi nepožiadaval. Obžalovaný je od 1.1.2015 na deväť mesiacov zamestnaný u Obce Sučany (č.l. 106-107 spisu). Prečítaním Listu vlastníctva č.XXXX (č.l. 58 spisu) je preukázané, že obžalovaný je podielovým vlastníkom rodinného domu v X. a majiteľom staršieho motorového vozidla Škoda Rapid (č.l. 57 spisu). Obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s družkou, ktorá trvale pracuje a má určitý príjem (č.l. 100 spisu). Zhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že je v možnostiach i schopnostiach obžalovaného plniť výživné na syna P. O. aspoň vo výške 30% sumy životného minima. Obžalovaný sa totiž v minulosti dobrovoľne vzdal zamestnania, kde mal pravidelný príjem. Ďalší trvalý pracovný pomer už nenašiel, o sociálne dávky nepožiadaval a od 1.1.2015 je zamestnaný v Obci Sučany. Obžalovaný podľa hodnotiaceho záveru súdu môže získať príjem odpredaním domu, prípadne jeho časti, alebo prenajatím jeho časti, odpredajom starého motorového vozidla a tak aspoň sčasti zaplatiť výživné na svojho syna P. O.. Z vykonaného dokazovania je ale nepochybné, že obžalovaný koná úplne pasívne, nerobí žiadne konkrétne kroky k tomu, aby aspoň sčasti výživné plnil, pričom spolu s družkou žijúc v spoločnej domácnosti majú trvalý zdroj príjmu z jej pracovnej činnosti. Obžalovaný tak zavinene neplní výživné ani v minimálnom rozsahu. Z týchto všetkých dôvodov súd dospel k záveru, že obžalovaný môže platiť výživné aspoň vo výške 30% životného minima, teda po 27,13 € mesačne, čo je spolu za 15 mesiacov 406,95 €. Súd ho preto pri posudzovaní trestnej zodpovednosti za neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať iného uznal za vinného zo zanedbania povinnej výživy v rozsahu 15-tich mesiacov vo výške 406,95 €, pričom nebol viazaný rozhodnutím vydaným v občianskosúdnom konaní (R 56/1993). Obžalovaný sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 17.12.2013, sp.zn. 3T/184/2013, právoplatným 8.1.2014.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov za taký čin odsúdený. Obžalovaný konal v nepriamom úmysle, pretože sa v minulosti vzdal výhodnejšieho zamestnania, nepožiadaval o sociálne dávky, od 1.1.2015 pracuje a je vlastníkom nehnuteľnosti a motorového vozidla, výživné však ani sčasti neplatí.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení §§ 31, 36, 37, 38 Tr. zák. U obžalovaného žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti nezistil. Z týchto dôvodov pokladal súd za primerané, spravodlivé a zodpovedajúce individuálnej aj generálnej prevencii trestu obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, teda na spodnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Podľa § 86 ods. 1 Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.